ellokal ep olnud meelt peas; sepärrast sa ehmatasid, ja püüdsid temma kimpust peäseda. — Nüüd wõtta üksköred möttelda, kuida olleks so meleşt olnud; kui sa nenda tükki kahhekümne nisugguste ellokade kimpo olleksid sattunud? Mis sa kül arwad?

Noor Mees. Sedda meest ma tahhaksin kül nähhta, kelle südda sesuggusest kimpus arcaks ei lähhäks.

Josep. Ja ommete sa pannid immeks, et minno südda arraks läks! Ehk arwad sa wahhest joobnud inimesel ennam meelt peas ollewad kui karrul? — Aigga ütle mulle ommete, mis werrised wermed need on, mis so silmanäus on? — Wisşist need se karro omma küsidega kiskus, kellega sa kimpus ollid? ja sul ei olnud ommete meelt kül peas, temma kimpust lahti peäseda ilma et ta sulle olleks woind tiisa tehha?

Se noor mees punnetas silmist kui üks punnane kallew; pöras äkkitselt ümber, jo läks körwale. Sest se olli üks neist kahhest mehhist, kes minnewal pühhapäwal ülbusses ja joobnust peast teisega olli karwusse sattunud; ja nüüd ollid küne wermed weel temma silmis nähtawad. — Keik inimesed naersid nüüd täiest körrist, et Josep sedda ninnatarka poisikest nenda olli koiopolejuhhatand. Agga Josep ütles: „Söb„brad, ärge naerge sedda noort meest ka „wägga paljo! temma on kül nuhheldud „selle häbbi läbbi, mis minna temmale „ollen teinud, ja nende wermede läbbi, „mis temma silmis, temma rummalusest „tunnistawad. Ja se on weel üks hea „tunnistus temmast, et ta südda weel häb„beneb. Nüüd ollen minna julge, et ta „eddespiddi tõest ennast hoiab, ka jomisse „läbbi ennast meletumaks karropoiaks „muutmast.“ —

(Teine Jäggo tullewat aastal.)